

אלגוריתמים – דף נוסחאות

כללי	1	BFS	2	DFS	3
עץ פורש מינימאלי (עפ"מ)	4	מסלולי קצרים ביותר (מק"ב)	5	All-Pairs Shortest Paths	6
זרימה ברשתות	7	זרימה ברשתות – רשתות 0/1	7ב	זיווג מקסימאלי	7ג
תכנות דינאמי	8	התאמת מחזורות	9	הערות כלליות	10

1	כללי
טענה: 2 לכל מהתכונות הבאות גוררת את השלישית: (1) גרף קשיר (2) חסר מעגלים (3) בעל V −<!-- − --> 1 {\displaystyle V -1} קשתות. (*) בעץ בין כל זוג צמתים קיים מסלול אחד ויחיד. (*) בגרף עם מעגל אוילר אין גשר.	
2	BFS

טענה: אם u נגיש מ-s, BFS מבקר ב-u. (הוכחה באינדוקציה).
טענה: בכל רגע, בתור Q נמצאים צמתים עם לכל היותר 2 ערכי d עוקבים בסדר עולה. כלומר, יש בתור ערך d אחד לכל הצמתים או 2 ערכי d עוקבים בלבד). (הוכחה באינדוקציה).
משפט: לכל צומת u,

d
(
u
)
=
δ
(
s
,
u
)

{\displaystyle d(u)=\delta (s,u)}

.
הוכחה: צמתים עם ערך אינסוף נוכח כמעט ישירות ושאר הצמתים באינדוקציה.
(*) בגרף **מְכַוּן**, כל קשת שה-BFS לא השתמש בה לבניית d, מחברת צומת בשכבה j כלשהי לצומת בשכבה j+1≤|. בגרף **לא מְכַוּן** כל קשת מחברת צומת באותה שכבה או בשכבות סמוכות.
טענה: גרף **לא מְכַוּן** הוא **דו־צ' ⇔** אין בו מעגל באורך אי זוגי (כלומר BFSs אין 2 צמתים באותה השכבה).
טענה: (כדי לחלק את הגרף לקבוצות, נגדיר v1 להיות כל הצמתים בשכבות הזוגיות ו-v2 בשכבות האי זוגיות)

3	DFS
שימושים (1) מציאת רכיב קשירות - נריץ DFS, כל עץ בפלט שלו הוא רכיב קשירות. (2) האם 2 צמתים v, u נמצאים באותו רכיב קשירות? אם הם באותו עץ אחרי DFS אז כן. נבדוק ע"י הלילה אחורה עם מצביעי דו ובדיקה שיש אותו אב. (3) האם גרף נתון מכיל מעגל? קיים מעגל אצמ"מ קיימת קשת אחורית. (4) מיון טופולוגי של גרף מכוון א-ציקלי (DAG) – מסדר את הצמתים בסדר Vn, Vn-1, ... כך שלכל קשת (Ui, Uj) מתקיים Uj < Ui. כדי למצוא, נריץ DFS וסדר הצמתים יהיה הפוך לערכי f(-) V1 עם ערך f מקסימלי). (5) מציאת גשרים, קודקודים מנתקים והרכיב קשירות – גרף לא מְכַוּן וקשיר ניתן לכונן לגרף קשיר בחזקה ⇔ אין בו גשרים. (6) מציאת רכיבי קשירות חזקה בגרף מכוון. (*) גרף העל האי ה-DAG. (*) כדי לבדוק אם גרף הוא קשיר חזק, נריץ DFS מ-s על u וגל G T {\displaystyle G^{T}} . אם בשני המקרים קיבלנו עץ יחיד, G קשיר חזק. עקרון הקינון – לכל צומת u מתאים מרחו זמן חי d (u) , f (u) {\displaystyle d(u),f(u)} . ל-2 צמתים, יש להם מרוחים זרים או מרוחים מקוננים זה בזה. עקרון המסלול הלכן – נניח G-ים מסלול Vn→...→V1→V0 ונניח שהקודקוד הראשון במסלול שהDFS מקלה הוא V0. אזי כל שאר הצמתים יהיו צאצאים של V0 ב-DFS. (הוכחה באינדוקציה). טענה: לכל 2 רכיבי דו קשירות יכול להיות רק קודקוד משותף 1. מסקנה: רכיבי דו"ק מהווים חלוקה של הקשתות לקב' זרות.	
4	עץ פורש מינימאלי (עפ"מ)

תכונות: (1) פורש את הגרף. (2) סכום המשקולות של הקשתות בעץ הוא המינימאלי מבין הפורשים.
מציאת עפ"מ באמצעות האלגוריתם של קרוסקל – בכל שלב מחפשים קשת עם משקל מינימאלי, המחברת 2 רכיבי קשירות ב-A. הקשתות ממוינת ע"פ משקל בסדר עולה.
סבוכיות:

O
(
|
E
|
l
o
g
|
E
|
)
=
O
(
|
E
|
l
o
g
|
V
|
)

{\displaystyle O(|E|\log |E|)=O(|E|\log |V|)}

.
(*) הפלט של האלגוריתם של קרוסקל תלוי אך ורק בסדר הממוין של הקשתות.
(*) אם לכל הקשתות יש משקלים שונים אז אלגוריתם קרוסקל יוצר עץ אחד ויחיד.
(*) האלגוריתם של קרוסקל מסוגל לייצר כל עפ"מ אפשרי.
מסקנה: אם המשקלים שונים, יש עפ"מ יחיד.
הרעיון הוא לתחזק רכיב קשירות אחד A ובכל פעם להוסיף לו צומת. האלגוריתם משתמש בתור עם עדיפות כדי לתחזק את הקודקודים. בכל שלב אנו שומרים עבור כל קודקוד את המשקל המינימאלי המחבר אותו אל C.
סבוכיות: בערימה רגילה –

O
(
|
E
|
l
o
g
|
V
|
)

{\displaystyle O(|E|\log |V|)}

 (כמו קרוסקל). בערימת פיבונאצ'י –

O
(
|
V
|
l
o
g
|
V
|
+
|
E
|
)

{\displaystyle O(|V|\log |V|+|E|)}

. במערך לא ממוין העלות היא

O
(
|
V

|

2

+
|
E
|
)

{\displaystyle O(|V|^{2}+|E|)}

 (אם

|
E
|
=
|
V

|

2

{\displaystyle |E|=|V|^{2}}

 אז העלות היא למצעה

O
(
|
E
|
)

{\displaystyle O(|E|)}

.

טענה: תתי $R\rightarrow f$: פונקציה עולה מנה, אם נגדיר משקל חדש

r
(
w
)
=
f
(
w
(
e
)
)

{\displaystyle r(w)=f(w(e))}

 עפ"מ לפי w'.
טענה: T1, T2 עפ"מים באותו עץ מנה, w, אז אם נסדר את משקלי הקשתות בצורה ממוינת נקבל כי

x
1
=
y
1
,
x
2
=
y
2
…

{\displaystyle x1=y1,x2=y2\dots }

.

5	מסלולים קצרים ביותר (מק"ב)
מסלול קצר ביותר מצומת s לכל צומת אחרת בגרף (בהתחשב במשקל על הקשתות). מניחים שאין מעגלים שליליים. תכונות מק"בים: (1) תת מסלול של מק"ב הוא מק"ב. (2) אי שוויון המשולש: אם (u , v) ∈<!-- ∈ --> E {\displaystyle (u,v)\in E} אז δ<!-- δ --> (s , v) ≤<!-- ≤ --> δ<!-- δ --> (s , u) + w (u , v) {\displaystyle \delta (s,v)\leq \delta (s,u)+w(u,v)} . (3) אם u צומת אחד לפני v על מק"ב מ-s אל v אז δ<!-- δ --> (s , v) = δ<!-- δ --> (s , u) + w (u , v) {\displaystyle \delta (s,v)=\delta (s,u)+w(u,v)} . (4) אם כל המשקולות הן 1, אז משקל מסלול=מס' הקשתות ונפתור באמצעות BFS. דייקטריה מוצא מק"בים כאשר המשקולות הן אי שליליות. סבוכיות: ערימה רגילה – O (V l o g V + E l o g E) {\displaystyle O(V \log V + E \log E)} . ערימת פיבונאצ'י – O (E + V l o g V) {\displaystyle O(E + V \log V)} . באופן כללי – O (V + V ∗<!-- ∗ --> e x t r a c t _ m i n + E ∗<!-- ∗ --> u p d a t e) {\displaystyle O(V + V \extract _min+ E \update)} . (*) אם למשקל יש חסם, ניתן למש את ADT של הערימה באמצעות מערך ולקבל סבוכיות של O (E + V) {\displaystyle O(E + V)} . טופולוגי – (נריץ למציאת מק"ב) אם הגרף הוא א-ציקלי, ניתן לבצע מיון טופולוגי (DFS ב- O (E + V) {\displaystyle O(E + V)}) ולרוץ על ערכי הצמתים אחד אחד ולכל צומת לעדכן את כל הקשתות היוצאות ממנו ע"פ התנאי d [t] = m i n { d [t] , d [v] + w (u , t) } {\displaystyle d[t]=\min\{d[t],d[v]+w(u,t)\}} . סבוכיות: זמן – O (E + V) {\displaystyle O(E + V)} מקום – O (V) {\displaystyle O(V)} . פורד – קלט: גרף כללי, משקולות אולי שליליים, אין מעגלים שליליים. זמן ריצה איום ונוראי. מפורט בחוברת. BF בלמן פורד (BF) – בכל איטרציה עובר על כל הקשתות ונמצע Relax. פועל על גרף מכוון ומשווקל. אם יש מעגל שלילי, מזהה ומחזיר שגיאה. סבוכיות: O (V E) {\displaystyle O(V E)} . מופיע בחוברת. בעת ריצת האלגוריתם למציאת מק"ב, בכל שלב של האלגוריתם מצביעי דו שאינם NIL + השרוש S, יוצרים עץ מכוון לכיוון S (בהנחה שאין מעגלים שליליים). צמתי העץ יהיו אלו הנגישים מ-s. לכל צומת u בעץ המסלול מ-s אליו הוא מק"ב.	
6	All-Pairs Shortest Paths

ופעולת חווח באופן מטריציאלי, במקום לבצע חישוב ישיר, מבצעים "כפל" של מטריצות, ע"י החלפת פעולת החיבור בפעולת **BFמחקה את**

O
(
|
V

|

3

)

{\displaystyle O(|V|^{3})}

 היא קומוטטיבית אסוציאטיבית.**סבוכיות:** במקור חומוכפל בפעולת החיבור. הסיבה שניתן לעשות את השינוי היא כיוון שפעולת

O
(
|
V

|

3

l
o
g
|
V
|
)

{\displaystyle O(|V|^{3}\log |V|)}

 ונקבל

(
.
.
(
w
∗
w
)
(
w
∗
w
)
.
.
)

{\displaystyle ((\dots (w^{*}w)^{*}w)\dots)}

 [במקום |V| פעמים במקום

l
o
g
|
V
|

{\displaystyle \log |V|}

הכפלת המטריצות ניתן לבצע **פורד וורסל** – בכל שלב מנסיס לבדוק האם מסלול "בגובה" k, קצר יותר ממסלול שחושב עד עתה (עד גובה k-1). אם כן, מעדכנים. אחרת, לא.
סבוכיות:

O
(
|
V

|

3

)

{\displaystyle O(|V|^{3})}

. **הערות:** (1) **זיכרון** האלגוריתם מייצר n+1 מטריצות. בפועל מספיקות 2 ובעצם רק 1. (2) האלגוריתם שראינו מחשב רק אורך. כדי לחשב את המסלול צריך לעדכן גם מטריצת דו. אם שונה

π

k
j

←
π

k
j

(
k
−
1
)

{\displaystyle \pi _{kj}^{k}\leftarrow \pi _{kj}^{(k-1)}}

 אחרת

π

i
j

←
π

i
j

(
k
−
1
)

{\displaystyle \pi _{ij}^{k}\leftarrow \pi _{ij}^{(k-1)}}

.

Johanson - הופך את המשקולות לאי שליליים ומריץ דייקסטרה v פעמים. מתבסס על הלמה.
סבוכיות:

O
(
|
V

|

2

l
o
g
|
V
|
+
|
V
|
|
E
|
)

{\displaystyle O(|V|^{2}\log |V|+|V||E|)}

.
מתמשך ברשתות שכנויות כדי לייצג את הגרף. כדי לחשב ערך h מוסיפים צומת s, מוריצים BF ואז בחרים BF וזאת

h
(
v
)
=
δ
(
s
,
v
)

{\displaystyle h(v)=\delta (s,v)}

 לכל v.

! למה: תהא

h
:
V
→
ℝ

{\displaystyle h:V\rightarrow \mathbb {R} }

 פונ' על הצמתים ונגדיר משקולות חדשים כך

h
(
u
,
v
)
=
w
(
u
,
v
)
+
h
(
u
)
−
h
(
v
)

{\displaystyle w(u,v)=w(u,v)+h(u)-h(v)}

 לכל קשת אז מק"ב תחת w⇒מק"ב תחת w*.

7	זרימה ברשתות
תכונות זרימה חוקית: (1) אילוצי קיבול f (u , v) ≤<!-- ≤ --> c (u , v) {\displaystyle f(u,v)\leq c(u,v)} . (2) אנטי סימטריה f (v , u) = −<!-- − --> f (u , v) {\displaystyle f(v,u)=-f(u,v)} . (3) שימור זרימה: לכל צומת u , s ≠<!-- ≠ --> t {\displaystyle u,s\neq t} , ∑<!-- ∑ --> v f (u , v) = 0 {\displaystyle \sum _{v}f(u,v)=0} . זרימה בין קבוצות: מוגדרת להיות הזרימה מכל צומת בקבוצה A לכל צומת בקבוצה B. תכונות: (1) f (B , A) = −<!-- − --> f (A , B) {\displaystyle f(B,A)=-f(A,B)} . (2) אם X, Y זרות f (X , Z) = f (X , Y) + f (Y , Z) {\displaystyle f(X,Z)=f(X,Y)+f(Y,Z)} וכן f (Z , X ∪<!-- ∪ --> Y) = f (Z , X) + f (Z , Y) {\displaystyle f(Z,X\cup Y)=f(Z,X)+f(Z,Y)} . הרשת השיורית – עותק של G בו מוגדר c (u , v) = c (u , v) + G {\displaystyle c(u,v)=c(u,v)+G} במוגדר G {\displaystyle G} במוגדר G r {\displaystyle G_{r}} (אם הקיבול השיורי הוא 0 לא יופיע ב- G r {\displaystyle G_{r}}). פירד פליקסון – כל עוד קיים מסלול משפר, נגדיל את f ע"י הזרמה נוספת לאורך המסלול. מסלול משפר הוא מסלול מ-s אל t ב- G r {\displaystyle G_{r}} (אם הקיבול השיורי הוא 0 לא יופיע ב- G r {\displaystyle G_{r}}). MinCut-MaxFlow – הזרימה המקסימאלית שווה לקיבול החתך המינימאלי. ע"פ המשפט, התנאים הבאים שקולים: f (1) זרימה מקסימאלית. (2) הרשת השיורית G r {\displaystyle G_{r}} לא מכילה מסלול מ-s אל t. (3) f = c (S , T) {\displaystyle f =c(S,T)} לאיזשהו חתך (S, T). טענה: לכל זרימה f ולכל חתך (S, T) מתקיים f = c (S , T) {\displaystyle f =c(S,T)} . טענה: לכל זרימה f ולכל חתך (S, T): c (S , T) ≤<!-- ≤ --> c (S , T) ≤<!-- ≤ --> f {\displaystyle c(S,T)\leq c(S,T)\leq f } .	
8	אדמונד קארפ

אדמונד קארפ - נאתחל את הזרימה לזרימת אפס. נבנה רשת שיורית. נריץ BFS על הרשת ונחפש מסלול קצר בין S ל T. נשפר את הזרימה לפי המקסימום שאפשר להזרים במסלול המשפר שמצאנו. נחזור על התהליך (בניית רשת שיורית מחדש וכויל).
סבוכיות: עלות של BFS כפול מספר האיטרציות. עלות

BFS
(
|
E
|
)

{\displaystyle BFS(|E|)}

 כי הגרף קשיר ומספר האיטרציות חסום ע"י

O
(
|
E
|
|
V
|
)

{\displaystyle O(|E||V|)}

 ולסיכום העלות היא

O
(
|
E

|

2

|
V
|
)

{\displaystyle O(|E|^{2}|V|)}

.

דיניץ – הרעיון הוא לבנות רשת שכבתת מהרשת השיורית (ע"י BFS), לחפש בה כמה שיותר מסלולים משפרים ורק כאשר t לא נגיש יותר, לבנות רשת שיורית חדשה. שיטת איתור המסלולים ברשת השכבתית דומה ל-DFS. כאשר "מסיימים" עם צומת מוחקים אותו וכל הקשתות הנכנסות אליו. כאשר מגיעים ל-t מזרימים זרימה מקסימאלית במסלול, מוחקים קשתות רויות וממשיכים להתקדם מהאב של הקשת הרוויה הקרובה ביותר לצומת s.
סבוכיות:

O
(
|
E
|
|
V

|

2

)

{\displaystyle O(|E||V|^{2})}

 (בכל פאזה לכל היותר

O
(
|
E
|
|
V
|
)

{\displaystyle O(|E||V|)}

 צעדים כפול מס' פאזות המקסימליות (נגזר ממספר השכבות המקסימאלי) –

O
(
|
V
|
)

{\displaystyle O(|V|)}

. ראה"ם גם רשתות 1/0 עבור סבוכיות טובה יותר.

קיבול כל קשת היא 1 (או 0). דיניץ מאוד יעיל ברשתות אלו. ברשתות כאלו כל פאזה של דיניץ' מתבצעת ב-

O
(
|
E
|
)

{\displaystyle O(|E|)}

 (כי במחיקה כל הקשתות במסלול רויות). לכן, ריצת דיניץ כולה לוקחת

O
(
|
E
|
|
V
|
)

{\displaystyle O(|E||V|)}

 מדיק יותר-

O
(
|
E
|
|
V

|

2

)

{\displaystyle O(|E||V|^{2})}

. לעיתים ניתן למצוא חסם הדוק יותר ע"פ טיפוס.
רשת מטיפוס 1 – רשת בה אין קשתות מקבילות (או אנטי מקבילות).
סבוכיות:

O
(
|
E
|
|
V

|

2

)

{\displaystyle O(|E||V|^{2})}

.
רשת מטיפוס 2 – רשת בה לכל צומת יש דרגת כניסה 1 או דרגת יציאה 1.
סבוכיות:

O
(
|
E
|
|
V

|

1

/

2

)

{\displaystyle O(|E||V|^{1/2})}

.
(*) טיפוס הרשת (1 או 2) נשמר גם ברשת השיורית!

טענה: נניח זרימה נוכחית היא 0 וערך זרימה מקסימאלית M. אזי מספר השכבות הוא

k
≤
⌊

|
E
|

−
2

M

⌋
+
1

{\displaystyle k\leq \left\lfloor {\frac{|E|-2}{M}}\right\rfloor +1}

 בטיפוס 2.

משפט Hall – יהיה G גרף דו"צ

V
=

X

∪

Y

{\displaystyle V=X\cup Y}

,

E
⊆
X
×
Y

{\displaystyle E\subseteq X\times Y}

. לכל

A
⊆
X

{\displaystyle A\subseteq X}

 נסמן ב-

Γ
(
A
)

{\displaystyle \Gamma (A)}

 את קבוצת השכנים של צמתים של A ב-Y. אז G-י יש זיווג **משלם** (כלומר זיווג בגודל

|
X
|
=
|
Y
|

{\displaystyle |X|=|Y|}

) אם"מ לכל

A
⊆
X

{\displaystyle A\subseteq X}

 מתקיים

|
Γ
(
A
)
|
≥
|
A
|

{\displaystyle |\Gamma (A)|\geq |A|}

.

מפשט מנגר	G = (V , E) {\displaystyle G=(V,E)} גרף מכוון. s , t ∈<!-- ∈ --> V {\displaystyle s,t\in V} . מספר הקשתות שצריך למחוק כדי לנתק את s מ-t שווה למספר המסלולים הזרים.
8	תכנות דינאמי
ברקוב כמה דוגמאות פה.	
9	התאמת מחזורות
בשיטה נאיבית נוכל לבצע השוואה מכל מקום במחזורת T. זה מבוצע בזמן O(mn). ראינו שיטת השוואות באמצעות טבלת n שמבצעת את ההשוואה בזמן O(m+n). כמו כן, ראינו שיפור נוסף באמצעות טבלת δ (המתייחסת גם לאות שעבורה היה אי התאמה). חישוב טבלת δ לוקח O (m 2 Σ<!-- Σ -->) {\displaystyle O(m^{2} \Sigma)} אך לאחר מכן, חישוב באמצעות הטבלה לוקח O(n).	
KMP	– מחקה את האוטומט "ללא תלות" באות הקלט הבאה. סבוכיות בניית טבלת <i>π</i> – O(m). סבוכיות פרוצדורה ראשית O(n), סה"כ O(m+n). KMP יכול לייצר עוד פונקצית t(i) שערכה הוא גודל הרישא המקסימאלית של <i>p</i> שהיא סיפא של T [1 …<!-- … --> i] {\displaystyle T[1\dots i]} (ערך j בסיום for).
10	הערות כלליות

(*) גרף לא מכוון ולא מעגלים שליליים מכיל רק משקולות חיוביות על הקשתות.

(*) גרף מכוון בו מחפשים מסלולים באורך **מדויק** של x קשתות ניתן לבנות בצורה א-ציקלית.